

Els teus fills no són els teus fills

Els teus fills no són els teus fills

són fills i filles de la vida

desitjosa d'ella mateixa.

No vénen de tu, sinó a través de tu

i encara que estiguen amb tu

no et pertanyen.

Pots donar-los el teu amor,

però no els teus pensaments, doncs,

ells tenen els seus propis pensaments.

Pots abrigar els seus cossos,

però no les seues ànimes, perquè elles,

viuen en la casa del demà,

que no pots visitar

ni tan sols en somnis.

Pots abrigar els seus cossos,

però no les seues ànimes, perquè elles,

viuen en la casa del demà,

que no pots vi sítar

ni tan sols en somnis.

Pots esforçar-te en ser com ells,

però no intentes fer-los semblants a tu

perquè la vida no retrocedeix,

ni es deté en l'ahir.

Tu ets l'arc del qual, els teus fills

com fletxes vives són llançats.

Deixa que la inclinació

en la teua mà d'arquer

sigi per a la felicitat.

Kahlil Gibran